

Sathya Sai

information

SATHYA SAI INFORMATION

HÖST 2009

Föstå enhetens princip.....	3
Disciplin är människans livsprincip.....	14
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	31
Att vara verkligt rik (berättelse Hear2Heart).....	33

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Förstå enhetens princip

Sathya Sai Babas tal i Sai Sruthi, Kodaikanal, 29 april 2009.

Skapelsen har sitt ursprung i sanningen och upplöses i sanningen.

Finns det någon plats i kosmos där sanningen inte existerar?

Erfar denna upphöjda och rena sanning.

« telugu-vers »

När man förlorar sin tro förlorar man Gud

Alla önskar frid och lycka. Ingen vill uppleva sorg och svårigheter. Popat sade i sitt tal att alla är Gud förkroppsligad. Gud är en, ett enda väsen. Det finns inte något annat väsen. Om ni tror att det finns ett sådant, tror ni fel. Det finns således inget sådant som ett andra väsen.

Alla är ett

Alla varelser, från små myror, mygg och fåglar till väldiga elefanter, är Gud förkroppsligad, likaså träden, kullarna och bergen. Då så är fallet, hur kan det då finnas ett andra väsen? Ett sådant väsen är bara ett uttryck för er inbillning och illusion som ni själva har skapat. Tänk bara på var er kropp kommer ifrån. Ni säger att den har kommit från era föräldrar. Nej, nej. Ni har inte kommit från era föräldrar. Ni har kommit från er själva. Det finns bara ett väsen. Var finns ett andra? Vår tids människor tror dock på mångfald och inte på enhet. Vad innebär enhet? Det är inte kombinationen av många, utan insikten om enhet. När ni är omgivna av speglar ser ni er själva i många olika former. De är alla era former. Den som ställer frågan och den som besvarar den är en och densamma. Alla är en enda. Samma person uppträder i många former. Att betrakta dessa former som väsensskilda är ett misstag. När Jag talar i mikrofon lyssnar ni till Min röst. Det är bara en talare, men hans röst hörs av många öron.

Jag är den enda verkligheten i alla varelser. Sanningen är en, men de vise ger den många namn. Det finns bara en sol på himlen, men vi ser dess spegling i många floder, dammar och kärl. Det finns bara en sol, men överallt där det finns vatten kan ni se dess spegling. Om ni håller vatten i en tallrik kan ni se solen speglas också i det vattnet. Betyder det att solen finns där i vattnet? Nej, nej. Det som ses är bara en återspegling av solen. På samma sätt finns bara en Gud (atma). Gud (atma) är endast en. Sinnet, intellektet, det undermedvetna sinnet och egokänslan kan liknas vid olika kärl. Följaktligen finns det bara en gudomlighet.

Gud kan erfaras i ett rent hjärta

Allt är Gud. Om ni tror något annat är det bara följderna av er egen villfarelse (maya). När solen lyser över oss kan man se dess spegelbild i alla dammar. Även där vattnet är smutsigt kan man se dess spegling, utom naturligtvis när vattnet är väldigt smutsigt. På motsvarande sätt kan man erfara Guds närvaro i sitt hjärta när det är helt rent, men ert hjärta är orent. När ni renar ert hjärta fullständigt kan ni mycket tydligt erfara Gud. Gud är inneboende i alla, alltifrån det nyfödda barnet till den vuxne och åldringen. Ett litet barn växer upp och blir till slut gammalt. Barnet, den unga kvinnan och den gamla kvinnan är samma person. På grund av sitt sätt att tänka uppfattar människor många olika former, men Gud har inte olika former. I själva verket har Han inte någon form. Han har dock många namn. Fastän Han har många namn motsvarar dessa alla bara de många återspeglingsarna av samma gudomlighet. Man kan se solens spegelbild i rinnande vatten men också i stillastående. I det rinnande vattnet tycks bilden ostadig, men i stillastående vatten är bilden stadig. Ert sinne utvecklar bindningar till världen på grund av er villfarelse. Allt i denna värld är bara en projektion av maya (illusion). Hiranyakasipu frågade sin son Prahlada: "Var finns Gud? Du sjunger ständigt Narayana (Gud), Narayana. Vem är Narayana?" Då svarade Prahlada: "Människan själv är Narayana. Vart man än ser ser man bara Narayana. Han finns i

mig, Han finns i dig, Han finns i alla andra.” Då frågade Hiranyakasipu: “Finns Han i denna pelare?” “Han finns helt säkert där”, svarade Prahlada. Hiranyakasipu tog en påk och slog till pelaren med den. Genast såg han en uppenbarelse av Herren Vishnu (Gud). Vart ni än ser finns Gud där. Människor som Hiranyakasipu tror dock inte på Gud.

Utveckla förmågan att uppleva enhet

Ni kan klippa sönder bilden av en mänsklig form i bitar och ge dem till ett barn. Barnet kan sätta samman bitarna så att bilden blir hel igen. Vi ser dock bara delar, inte bilden i sin helhet. Fastän skapelsen utgör en total enhet ser vi den ur mångfaldens synvinkel. Vi säger: “Han är min far, hon är min mor, hon är min storasyster, hon är min lillasyster.” Vi skapar relationer utifrån former. Hur har dessa relationer uppstått? Inget kan existera utan enhetens princip. Här är ett exempel. En hund kom in i ett rum fyllt med speglar och såg många hundar i speglarna. Den blev rädd av att se alla hundarna, eftersom den såg dem som ett hot mot sitt liv. För att rädda sig undan situationen hoppade den på en av speglarna, eftersom den uppfattade sin egen spegelbild i den som en annan hund. När den anföll såg den att hunden i spegeln i sin tur anföll honom. I samma ögonblick som den hoppade på spegeln gick denna sönder. Då såg den att där inte fanns någon annan hund och flydde ut ur rummet. Den kände sig mycket lättad över att den kunde rädda sig undan så många andra hundar, men var fanns alla hundarna? Den såg sin egen reflektion i alla dessa speglar. Detsamma gäller nutidens människa. Om hon ser alla andra former som sin egen spegelbild i den spegel som är världen inser hon enhetens princip. Det finns således inga sådana enskilda individer såsom far, mor, bröder och systrar. Människan skapar dock världsliga relationer på grund av sin villfarelse och säger: “Hon är min syster, han är min bror, han är min far, hon är min mor.” Alla dessa är bara fysiska relationer, inte relationer grundade på er gudomliga verklighet. Ni bör försöka inse att samma Gud (atma) är närvarande i alla, men ni skapar världsliga relationer

och glömmer därmed bort den gudomliga (atmiska) grunden. Ni säger: "Hon är min hustru", men innan giftermålet är ni skilda individer. Först efter giftermålet säger ni: "Min hustru, min hustru." Hur har ni skapat denna relation, man och hustru? Bara med hjälp av er villfarelse. Det är på grund av sin villfarelse människan gör många misstag och hänger sig åt många dåliga handlingar.

Vart ni än vänder er finns Gud där, och Han är en enda. Människor säger: "Han är Rama, Han är Krishna, Han är Siva, Han är Vishnu." Vad innebär det? Innebär det att Vishnu, Siva, Rama och Krishna är åtskilda? Dessa är olika namn på samma Gud. Gud uppenbarar Sig för er i en speciell form alltefter er egen föreställning. När ni kontemplerar över Krishnaformen som den målas av konstnärer som Ravi Varma, uppenbarar Sig Gud för er i form av Krishna. På samma sätt uppenbarar Sig Gud för er i form av Rama, men Gud är varken Rama eller Krishna. Både Rama och Krishna är bara ni själva. Rama- och Krishnaformerna är inget annat än era egna spegelbilder. När ni säger: "Jag tillber Rama" visar Sig Gud för er som Rama, och när ni säger: "Jag tillber Krishna" visar Han sig för er i Krishnas gestalt. Alla dessa former är inget annat än era egna spegelbilder.

Minska bördan av begär

I världen upplevs både sorg och glädje. När ni möts av svårigheter säger ni: "Ack, varför har Gud givit mig dessa svårigheter? Vilken synd har jag begått?" När ni däremot vinner rikedom och är lyckliga säger ni: "Jag hade tur." Ni har varken haft tur eller oförtjänt drabbats av svårigheter. När ni hyser goda tankar följer goda resultat. Om ni däremot hyser dåliga tankar blir resultatet därefter. Gott och ont kommer inte utifrån.

Allt är Gud. När människor ser en skorpion blir de rädda att den ska bita dem. Faktum är dock att Gud finns också i denna skorpion. Det finns ingen varelse där Gud inte är närvarande. Ni måste dock befria er från er villfarelse. Människan har alltför många begär. Orsaken till människans villfarelse är att hon har alltför många begär. Därför bör hon reducera

sina begär. Hur ska hon göra det? Alla begär har sitt ursprung i sinnet, som är nyckfullt. *Sinnet orsakar människans bundenhet och befrielse.* Ni bör bemöda er om att följa vägen till självförverkligande. Då finns det inget utrymme för villfarelse. Människan är dock full av begär. Orsaken till människans begär är hennes sinne. Därför bör ni först och främst kontrollera sinnet. Om ni gör det kommer ni inte att hysa ett enda begär. Därför sägs det: *Mindre bagage ger ökad bekvämlighet, och gör resan till ett nöje.* Ni behagar Gud bara om ni minskar bagaget av begär. Många begär blir till en tung börda i livet. Med mindre bagage följer större glädje. En ogift person tänker: "Hur lite jag än har kan jag klara mig på det. Jag skulle inte oroa mig även om jag skulle få svälta ibland." När personen är gift och har barn är han däremot tyngd av många bekymmer. Var har hustrun och barnen kommit ifrån? De har kommit från samma källa som ni. Ni tänker att någon är er hustru eftersom ni utvecklar bundenhet till henne. Kan ni kalla alla kvinnor er hustru? Nej, nej. Om ni gör det kommer ni att bli slagna. Ni kan inte uttrycka er så. Relationen mellan man och hustru är bara en "kropp till kropp"-relation. Denna fysiska relation orsakar många bekymmer.

När någon har mycket pengar kallas han en rik man, men samma person kallas tiggare när han förlorar sina pengar. När man är rik betraktas man som en betydelsefull person (eng. bigger). När man är fattig behandlas man som en obetydlig person (eng. beggar). Därför kan samma person vara såväl betydelsefull som obetydlig. När ni uppnår jämnmod kommer allt att bli bra för er. När någon slår er bör ni tänka: "Denna person har slagit mig för att det är något fel med mig. Denna kropp har begått ett misstag. Därför måste den bestraffas." Allt vi gör återvänder till oss som reaktion, återspeglning och genljud. Allt vi erfar är följden av våra egna handlingar. Det är inte givet av Gud. Gud ger inte människan något annat än sällhet (ananda). När ni upplevt sällhet kan ni inte kritisera Honom som skänkt er den. Både glädje och sorg är återspeglingen av era egna handlingar. När Gud älskar er innebär det att Gud älskar Sig själv. Gud har inga attribut. Han har inga sådana dåliga egenskaper som

vrede, hat, avund och hyckleri, och inte heller har Gud givit er dessa dåliga egenskaper. Dem har ni själva förvärvat. Befria er därför från er villfarelse. Om ni oroar er i onödan med tankar som: "Jag har inte det och det", vilseleder ni er själva. Begränsa därför era begär så att ni inte måste släpa på alltför mycket bagage. Först då kan ni bli lyckliga.

Erfar den gudomliga (atmiska) grunden

Om ni verkligen älskar Gud bör ni alltid kontempera över Honom. Om ni känner er mest attraherade av Rama bör ni kontempera över Rama, och om ni valt Krishna som er gudsform bör ni kontempera över Honom. Ni bör dock alltid komma ihåg att Rama och Krishna inte finns i yttervärlden. Rama finns i ert hjärta och Krishna finns i ert hjärta. Vilken form ni än betraktar som Rama bör ni kontempera över denna form med slutna ögon. Ni kommer med säkerhet att få en uppenbarelse av den formen. Till slut kommer ni att inse: "Det är på grund av min villfarelse jag betraktar Rama och Krishna som åtskilda från mig. I själva verket är jag både Rama och Krishna." När ni kontemplerar över Rama upplever ni den formen som en reflektion av era tankar och när ni tänker på Krishna ser ni Krishnas form. På grund av er villfarelse tror ni att Rama och Krishna är åtskilda från er. Vem har sett Rama? Vem har sett Krishna? Konstnärer som Ravi Varma gjorde bilder av Rama och Krishna inspirerade av de beskrivningar som finns i de heliga skrifterna. Målningarna är enbart konstnärernas föreställningar och visar inte den sanna bilden. Var och en kan själv välja det gudsnamn han eller hon föredrar, såsom Rama, Krishna, Govinda osv. och kontempera över ett speciellt namn och en speciell form. Det är inte fel. Jag ber er inte sluta med denna andliga övning, men ni bör vara fasta i övertygelsen: "Jag är Gud. Min inneboende gudomlighet (atma) är Gud." Gud (atman) har ingen form, bara ett namn. Gud lyser likt solen i alla. Gud kan bara erfaras i ett rent hjärta. I det orena hjärtat kan man inte erfara Gud. Många gudsinkarnationer (avatarer) i olika gestalter har förkunnat denna sanning. Gudomliga inkarnationer tar inte mänsklig form för sin

egen skull. *Gud tar formen av en mänsklig varelse.* Gudsinkarnationer kommer för att förkunna den yttersta sanningen för alla. Man bör följa deras undervisning och erfara den gudomliga (atmiska) grunden.

Vedanta förkunnar att Gud (atman) är den enda verkligheten. Vågor formas av vatten. Det kan inte finnas vågor där det inte finns vatten. På samma sätt kan det inte finnas någon form utan Gud (atman). Ni bör kontempera över Gud (atman) och sjunga mantrat "Om Namō Narayana, Om Namō Narayana, Om Namō Narayana" (Jag bugar mig för Gud). Om ni inte kan sjunga hela mantrat räcker det att sjunga Om, för allt innefattas i Om. Ordet Om betecknar ursprungsljudet (pranava). Upanishaderna beskriver Om som Gud (atman). Taittiriya-upanishaden handlar till stor del om den gudomliga (atmiska) principen. Ramayana, Bhagavata och Mahabharata avslöjar samma sanning med hjälp av berättelserna om avatarerna.

Allt finns inom er själva. Det finns inget utanför er. Hela skapelsen är ett. Ni bör befria er från er villfarelse och försöka erfara sanningen bakom namn och former. Namn och form är oskiljaktiga. Ni sjunger: "Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram..." Namnet "Sai Ram" har givits Mig. Jag föddes inte med det namnet. På liknande sätt gavs Rama och Krishna dessa namn av sina föräldrar. De föddes inte med dem. Inkarnerade Rama och sade: "Jag är Rama"? Nej, nej. Han var son till Dasaratha och döptes till Rama. Vad betyder ordet Dasaratha? Det syftar på "vagnen" d.v.s. den mänskliga kroppen med dess tio sinnen. Vi bör kontrollera sinnena. När ni har fullständig kontroll över era sinnen behövs inte någon annan disciplin. Ni till och med glömmet er själva. Ni glömmet till och med er fysiska kropp. Det är sinnet som kontrollerar kroppen och sinnena. Kropp-en och sinnena är tillfälliga. Även sinnet kan tillintetgöras. Vi säger: "sinnet, sinnet, sinnet." Var finns sinnet? Vilken är sinnets form? Det har ingen form. Sinnet i sig är en illusion. Ni bör ställa er själva den typen av frågor och inse att endast Gud existerar. Han är den enda verkligheten. Allt annat är illusion. På biografen ser ni många scener på filmduken. Ni ser Sita gifta sig med Rama, Ravana röva bort Sita, Rama föra krig mot Ravana

och många vänner till Rama delta i kriget. Allt detta är dock bara en film. Det är inget som händer i verkligheten.

Utveckla orubblig hängivenhet

Ni bör inte låta ert sinne reagera som en hund som förvillas av sin egen spegelbild. Hunden förleds att tro att dess reflektioner i många speglar är andra hundar. Dessa existerar inte. Ni kanske betraktar en hund som enbart en hund, men Gud finns också i den. Utan Guds vibration kan inte heller en hund leva. Vad är denna vibration? Det är livsenergin. Det är tack vare denna livsenergi som hunden äter och springer omkring.

Vi bör inte göra åtskillnader sådana som "han är utomstående, han är rik, han är tiggare." Det finns inte många olika människor, utan alla är ett. Det finns bara en enda sanning. När ni håller fast vid sanningen leder det till rättfärdighet. När sanning och rättfärdighet styr oss får vi frid. Frid leder till sällhet. Ljus skapas när negativ och positiv spänning kopplas samman. Kärlek uppstår ur frid. Den som saknar frid kan inte känna kärlek. När kärlek uppfyller oss betraktar vi alla som våra egna. Alla är våra egna former. Alla är ett. Bemöt alla på samma sätt. Ni bör sträva efter att inse denna sanning. När vinden blåser för den med sig de torra löven men inte de gröna bladen. De sitter kvar på grenarna. Er mänsklighet bör inte vara som de torra löven som blåses bort av tvivlets vind. Allt är ett gudomligt mysterium.

Berättelserna om Gud är förunderliga.

De renar livet för människor i alla de tre världarna.

*De kan liknas vid skärar som hugger av klängväxterna
som utgörs av världsliga bindningar.*

De är som en god vän som hjälper er när ni har problem.

*De är som ett skydd för de vise och profeterna
som utför andliga övningar i skogen.*

« telugu-vers »

Ni bör se enheten i allt. Först då blir er hängivenhet orubblig och sann, annars blir den vacklande och skiftar från ena stunden till den andra. Många anser sig vara hängivna. Så länge de tror på Gud består deras hängivenhet. När den vacklar gör deras sinne det också. Verklig tro vacklar inte under några omständigheter. Vad som än händer bör er hängivenhet inte vackla, även om ni blir helt förkrossade. Detta innebär orubblig, aldrig sviktande, ren hängivenhet. Vi bör utveckla sådan orubblig och osjälvisk hängivenhet. Det förkunnade också Jesus. Gud är allt. Ni måste tillintetgöra ert individuella ego för att erfara Honom. Det är vad korset symboliserar. Ge aldrig upp er tro. Bevara er tro fullt och fast. Då kommer ni med all säkerhet att erfara er sanna identitet.

Människan föds för att utveckla mänsklighet, inte för att förstöra den. Vi bör utveckla mänskliga egenskaper som att stå fast vid sanningen, handla rättfärdigt, leva i frid och kärlek samt tillämpa icke-våld. När man står fast vid sanningen och handlar rättfärdigt vinner man frid och kärlek. Det är kärlek som förenar alla. Kan ni döda er son i vredesmod? Nej, nej. Ni kanske skäller på honom, men ni skadar honom inte. När ni är uppfyllda av kärlek ser ni alla som era egna. Se alla kvinnor som era mödrar och systrar.

*Fördragsamhet är den verkliga skönheten i detta heliga land Indien.
Den största av alla andliga discipliner är att stå fast vid sanningen. Den
ädlaste och ljuvligaste känslan i detta land är kärleken till ens moder.*

« telugu-vers »

Ni bör utveckla sådana heliga känslor för alla kvinnor. Först när ni gift er med en kvinna kallar ni henne er hustru. Se alla övriga kvinnor som era mödrar och systrar. På motsvarande sätt se alla män som era bröder. Gud är den enda verkligheten. Han är den ende mannen. Det finns ingen annan man. En gång kom gopierna till Krishnas hus för att träffa Honom. När de försökte gå in i huset hindrade vakten dem och sade: "Kvinnor får inte komma in i huset." Då frågade gopierna honom: "Hur kommer det sig att du är här?" Då svarade han: "Jag är man." Gopierna

sade: "Du kan inte kalla dig man bara för att du bär manskläder. De fem elementen och de fem livsprinciperna är desamma i dig och oss. Bara för att du bär manskläder och vi bär kvinnokläder är vi inte åtskilda. Samma gudomlighet är närvarande i dig och oss. I själva verket är Krishna den enda mannen, medan alla andra är kvinnor."

Att fullända kärleken till Gud är livets viktigaste mål

I vår tid har denna likhet och enhet försvunnit. På grund av brist på enhetskänsla kan vi inte uppleva gudomlighet. Följaktligen breder hatet ut sig. Världen av i dag domineras av åtskillnader och strider på grund av brist på kärlek. Människan av i dag har glömt bort sin mänsklighet. Först och främst bör ni inse att ni i själva verket är gudomliga. När ni säger: "Jag är människa och Han är Gud" visar det er dualistiska syn. När man uppfattar två väsen innefattar detta ett tredje, nämligen sinnet. Detta stör tar er i fördärvet.

Mannen bör behandlas som man och hustrun som hustru. Var och en av dem bör fullgöra sina plikter. Det engelska ordet "duty", plikt, syftar på ett visst arbete. En människas plikt avser dock något mer än bara arbete. Plikt betyder osjälviskt (eng. selfless) arbete. En självisk (eng. selfish) person är värre än en fisk (eng. fish). "Fish" är bättre än "selfish". Därför bör vi aldrig ge utrymme för själviskhet. Ni kan bara erfara Självet när ni ger upp själviskhet. När ni blir slav under era sinnen förblir ni alltid själviska. Ge därför upp själviskhet. Hjälp alla. Som Jag sade på Rama Navami-dagen är Gud den enda verkligheten. Världens mångfald är endast skenbar. I själva verket är människan Gud Själ. Utveckla tro på denna sanning. Låt inte er tro vackla det minsta. När man förlorar sin tro förlorar man Gud. Vad som än händer er bör ni aldrig bli själviska. När ni följer dessa uppmaningar kommer ni att erfara er gudomlighet. Då kommer ni inte längre att behärras av illusionen att Rama, Krishna, Easvara och Vishnu är skilda väsen. Namn som Rama och Krishna har

givits av oss. Alla namn har vi hittat på. Alla människor har sitt ursprung i Gud. Endast Gud existerar. Från och med nu gör ert bästa för att upphöra med allt åtskiljande. När ni älskar Gud bör ni tillbe Honom och följa Hans bud. Det är ert livs viktigaste mål och verkliga syfte.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2009, s. 162-168,186.

"Det finns bara en sol på himlen, men vi ser dess spegling i många floder, dammar och kärl. Det finns bara en sol, men överallt där det finns vatten kan ni se dess spegling. Om ni håller vatten i en tallrik kan ni se solen speglas också i det vattnet. Betyder det att solen finns där i vattnet? Nej, nej. Det som ses är bara en återspeglning av solen. På samma sätt finns bara en Gud (atma). Gud (atma) är endast en. Sinnet, intellektet, det undermedvetna sinnet och egokänslan kan liknas vid olika kärl. Följaktligen finns det bara en gudomlighet."

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2009, s. 163.

Disciplin är människans livsprincip

Sathya Sai Babas tal, Amrita Dhara, i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 19 juni 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Veda-skrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Detta nummer innehåller Sathya Sai Babas fjärde tal, hållet den 19 juni 1996. Sanathana Sarathi kommer då och då att publicera dessa tal som givits det passande namnet Amrita Dhara, ett flöde av gudomlig andlig föda.

*Fåglar och andra djur får ingen form av undervisning,
men ändå lever de ett disciplinerat liv.*

*Människan däremot, som förlänats högsta intelligens,
lever tyvärr inte ett disciplinerat liv. Vad mer kan Jag framföra till
denna samling ädla och fromma människor?*

« telugu-vers »

Disciplin är nödvändig inom alla områden

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Disciplin kan liknas vid den ursprungliga livsprincipen för alla levande varelser. För människan kan den liknas vid hennes ryggrad. Disciplin innebär att obetingat följa vissa regler och förordningar. Dessa regler styr människans liv och leder henne på det godas väg. Utan dem kommer hon att gå under. *Utan disciplin kan ingen lycka och välgång uppnås.* Mänskligheten kan inte överleva utan regler och förordningar. Hela människorsanen kommer att utplånas om disciplin saknas.

Inget samhälle, ingen nation kan existera utan disciplin

Disciplin kan inte inhämtas från böcker eller förmedlas av en lärare. Människan bör låta disciplin bli en naturlig vana i sitt dagliga liv. Det är viktigt att människan utövar disciplin i varje ögonblick, från morgon till kväll. Disciplin är nödvändig för varje samfund, varje samhälle, varje folkgrupp och varje land. Även inom politiken är disciplin mycket viktig. Ingen nation eller folkgrupp, inget samhälle eller politiskt system kan existera utan disciplin. Det är disciplin som skapar enhet mellan människa och människa, människa och samhälle och mellan olika samhällen. Därför är disciplin kännetecknet på mänskligt liv.

Det är viktigt att iaktta disciplin inte bara i vårt tal utan också i spel, idrott och andra aktiviteter. Vi sjunger lovsånger. Det kan vara hur många människor som helst som sjunger unisont, men de bör sjunga i samma tonart. Om varje person sjunger i olika tonart och tonhöjd blir det inte behagligt för örat. Därför kräver unison sång stor disciplin. Vid spel uppmanar domaren spelarna att följa vissa regler. Varje spelare inklusive lagkaptenerna måste ovillkorligen följa dessa regler. Ibland är spelarna så engagerade i spelet att de glömmer bort sig och gör vissa misstag. De kanske inte är medvetna om detta, men domaren som ser det blåser genast i sin visselpipa. Ögonblickligen bör varje spelare stanna där han/hon är, för när domaren blåser innebär det att spelet stoppas. De som ändå fortsätter spela bryter mot disciplinen.

Eftersom disciplin saknas inom alla människans verksamhetsområden har hennes liv blivit en mardröm. Därför är disciplin mycket viktig inom alla områden och inom all yrkesverksamhet, såsom affärliv, jordbruk osv. Personer i ledande ställning bör också visa disciplin och bör inte missbruka sin makt. Bara för att de har en penna i sin hand får de inte lov att skriva vad som helst. Tungan innehåller inte några ben och kan därför vridas hur som helst, men det betyder inte att man får säga allt man tycker. Man bör hålla sig inom tillbörliga gränser i sitt skrivande och sitt tal. Innan man säger något bör man fråga sig om det man tänker

säga är lämpligt eller inte. Ni bör inte skriva något ogenomtänkt, för det kan medföra stor fara för er i framtiden. Därför bör man vara försiktig när man skriver. Det enda sättet att trygga sin ställning är att upprätthålla lämplig disciplin. När man beskyddas av disciplin behöver man inget annat skydd. Disciplinen i sig ger beskydd.

Disciplinerat sittande

Disciplin är också nödvändig när man går, sitter och till och med när man skrattar. En del människor går på ett sådant sätt att inte ens en 12 meter bred gata räcker till. De går hur som helst precis som de vill. Det riktiga sättet att gå är att gå på gångbanan utan att hindra trafiken. Om man däremot tänker att man kan disponera hela gatan och går hur som helst, helt odisciplinerat, bryter man inte bara mot trafikreglerna utan kan också orsaka andra personer skada. Man bör akta sig för att vålla andra besvär. Därför sägs det: *Hjälp alltid, skada aldrig* (eng. help ever, hurt never). Ni bör iakttä disciplin vilket inte bara är bra för er själva utan också för andra.

Disciplin bör man börja med redan i tidig ålder. *Starta tidigt, kör långsamt och kom fram säkert*. Disciplin är absolut nödvändig för studerande, och i själva verket också för ämbetsmän, lärare och alla medborgare. När ni träffar de äldre i släkten bör ni känna till hur man visar dem respekt. Ni bör alltid sitta på ett passande sätt och betänka i vilkas närvaro ni sitter. Även när det gäller sådana detaljer bör god disciplin iakttas. När små barn sitter, sitter de med ryggen böjd som en båge. De bör inte böja ryggen på det sättet. De bör sitta ordentligt med ryggen rak. När man håller sin rygg rak når ens tankar intellektet direkt. På så sätt kan man snabbt få sinnet att koncentrera sig. Rygggraden innesluter den centrala nervbanan Sushumna nadi. När man håller rygggraden rak stiger Kundalinikraften (Kundalini shakti) upp genom Sushumna nadi direkt till kronchakrat (Sahasrara chakra) beläget i huvudet. Vad menas med kundalinikraften? De som ägnar sig åt yoga säger att kundalinikraften lig-

ger i rotchakrat (muladhara chakra) vid svanskotan i form av en orm som gradvis stiger uppåt, för att till slut nå kronchakrat (Sahasrara chakra).

Under pranayama (yoga-andningsövningar) hindras syreflödet när man håller andan (kumbhaka). När syreflödet till rotchakrat (muladhara chakra) hejdas när man håller andan (kumbhaka) kommer kundalini att långsamt stiga uppåt för syrets skull. Kundalini är inte en orm. Det är en form av energi, och den passerar alla ryggradens chakras (energi-center) när den stiger uppåt. Därför bör man hålla ryggraden rak så att Kundalinkraften lätt kan stiga uppåt. Det är därför de som utövar yoga sitter rakt. Det är mycket bra att öva sig att sitta rak. Det förbättrar minnet och utvecklar koncentrationsförmågan. Därför innebär att sitta rakt också en värdefull disciplin.

För att på rätt sätt iakttä denna disciplin är vissa reningsceremonier också nödvändiga. Först och främst bör ni rena er kropp. Vad innebär rening? Det innebär inte bara att tvätta kroppen med tvål och vatten. Ni bör också utföra goda handlingar för att rena kroppen. Bara goda handlingar kan rena den. *Goda handlingar renar sinnet*. Hjärtat kan bara renas genom goda handlingar. Ni bör rena ert sinne genom goda tankar. När kroppen och sinnet renas på detta sätt kommer intellektet att förbli rent. Vad är det för ursprungsljud som hörs från kroppen? Det är Soham, soham, soham, som betyder "Jag är det". Var uppstår detta Jag, aham? Det har sitt ursprung i Gud (atman). Sinnet har sitt ursprung i Jaget (aham). Talet uppstår i sinnet. Därför är Jaget (aham) Guds (atmans) son, sinnet Guds sonson och talet Guds sonsons son. Talet, sinnet och Jaget (aham) tillhör alltså alla samma familj. Därför bör sinnet vara lika rent som Gud (atman) och talet lika rent som sinnet. Det finns en mycket nära relation mellan Jaget (aham), sinnet, talet och Gud (atman). Fyll dem alla med heliga känslor.

Disciplinerat tal

Ibland bryter vi våra löften. Det finns ingen större synd än denna. Kejsar Bali sade: "Finns det en större synd än att bryta sitt eget löfte?" Därför

bör man värna om sitt tals renhet. När Baba levde i Shirdi kom många hängivna dit för att få Hans darshan. I Bandra, Mumbai, bodde en person vid namn Tarkhad med sin hustru och sextonårig son. Hustrun och sonen hade en stark tro på Baba. Tarkhad brukade inte på något sätt hindra dem när de önskade resa till Shirdi. Eftersom han var medlem i Prarthana Samaj ville han inte företa någon pilgrimsfärd. Därför besökte han aldrig Shirdi, trots hustruns upprepade vädjanden. Detta var också ett slags svaghet. Vad spelar det för roll om man tillhör en viss religiös sekt? Vilken religiös grupp man än tillhör bör man inse att det bara finns en Gud. En del människor väljer fel väg med hänvisning till samhällsklass eller religion. Tarkhad sade till sin hustru och son: "Jag följer inte med. Ni kan resa." Då sade hans son: "Far! Jag vill inte åka." Fadern frågade: "Varför inte?" Sonen svarade: "I min dagliga tillbedjan följer jag strikt en viss disciplin. Varje dag offrar jag en sötsak till Baba. Eftersom jag tror att Baba accepterat detta offer äter jag av det som föda välsignad av Baba (prasadam). Jag vill inte bryta denna ritual. Därför vill jag inte åka till Shirdi."

Fadern älskade sin son djupt. Då han inte ville att hans sons pilgrimsfärd till Shirdi skulle hindras på något sätt sade han: "Min käre son, jag kan utföra denna uppgift. Du kan åka." Sonen frågade med eftertryck fadern: "Kan du verkligen det? Kan du be till Baba som jag gör varje dag och offra föda till Honom och äta av denna som välsignad föda? Ge mig ditt löfte. Då åker jag till Shirdi, annars åker jag inte." Då fadern insåg hur djup sonens hängivenhet var smälte hans hjärta. "Vilken ädel pojke som så samvetsgrant underkastar sig disciplin! Fastän jag är mycket äldre än han saknar jag denna känsla för disciplin", tänkte han. Fadern lovade sin son att han skulle göra det. Både modern och sonen for till Shirdi. Fadern utförde tillbedjan på ett tillbörligt sätt i enlighet med löftet han givit sonen. Precis som sonen offrade han innan sitt eftermiddagsmål en sötsak till Baba och åt av den såsom offergåva (prasadam). Han följde denna dagliga rutin i några dagar. Så blev det tisdag. Denna morgon tog han ett bad, utförde tillbedjan, åt frukost, klädde på sig och gick till

sitt kontor. När han kom hem från kontoret på eftermiddagen för att äta bad han kocken att hämta offergåvan. Då sa kocken: "Eftersom ni hade mycket bråttom glömde ni att offra föda till Baba i morse." Fadern blev mycket ledsen för att han brutit löftet han givit sonen. Han var bekymrad inte bara för att han inte offrat föda till Baba, utan också för att han inte hållit sitt ord.

Nästa dag kom Tarkhads fru och hans son till Baba för att betyga honom sin vördnad. Baba sade till Tarkhads son: "Min käre son! I går besökte Jag Bandra, men ingen offrade föda till Mig. Inte heller sötsaken som du dagligen brukade offra hade offrats. Jag återvände mycket hungrig. Ger du mig något att äta nu?" Tarkhads son blev bestört när han hörde dessa ord från Baba. När han återvände till sitt rum begravde han ansiktet i sin mors sköte och började gråta. Han sade till sin mor: "Far höll inte sitt löfte att offra föda till Baba. Därför återvände Baba till Shirdi hungrig och besviken. Mor, jag vill inte stanna här längre eftersom jag inte vill bryta min disciplin. Jag återvänder omedelbart till Bandra." När han sade detta sände Baba en person med namnet Jog till honom med ett budskap. Hur löd budskapet? "Du behöver inte åka hem nu. Det är din far som brutit ett löfte, inte du. Du har därför Min gränslösa nåd och du kan stanna här så länge du vill." Han stannade i Shirdi i ytterligare tio dagar, men hela tiden kände han sig djupt besviken och missnöjd.

När han återvände hem efter tio dagar bad hans far honom om ursäkt. "Fastän du är ung och jag är äldre än du ber jag att du förlåter mig", sade fadern. Då svarade sonen: "Be Baba om förlåtelse, inte mig." Vilket samhälle, vilken kultur man än tillhör bör man alltid stå vid sitt ord. Ni må tillhöra Brahma Samaj, Jag må tillhöra Arya Samaj, någon annan må tillhöra Daiva Samaj, men alla bör värna om renhet i sitt tal. Sanningen är en. Det är mycket viktigt att hålla sig till sanningen. I en rättssal anför ni skäl inför en domare. Om ni själva inte håller er till sanningen kommer ni att orsaka olycka för många individer och familjer. Ni kanske har studerat juridik. Kejsar Manu har lärt ut många levnadsregler i sin bok om rätt handlande. Allt ni studerat i juridik kommer att vara värdelöst om

ni inte håller er till sanningen. Ni kan erfara den direkta manifestationen av Gud när ni i ert liv obetingat följer levnadsreglerna.

Disciplinerat ätande

Vi bör iaktta disciplin också när det gäller att äta. Vi bör bara äta så mycket som är nödvändigt. När vi äter för mycket får vi matsmältningsproblem. Många gånger iakttar vi dock inte denna disciplin. Vi lyssnar inte till den röst som kommer från vårt inre. Innan vi äter ber vi:

Brahmarpanam Brahma havir

Brahmagnau Brahmanahutam

Brahmaiva tena ganthavyam

Brahma karma samadhinaha.

Översatt lyder denna bön:

Brahman är offerenslevn såväl som offergåvan.

Han är offerelden och också den som offerar.

Slutligen är Brahman målet

för den som utför offerakten.

När man ber på detta sätt innan man intar sin föda, svarar Gud omedelbart så här:

Aham Vaishvanaro bhutva

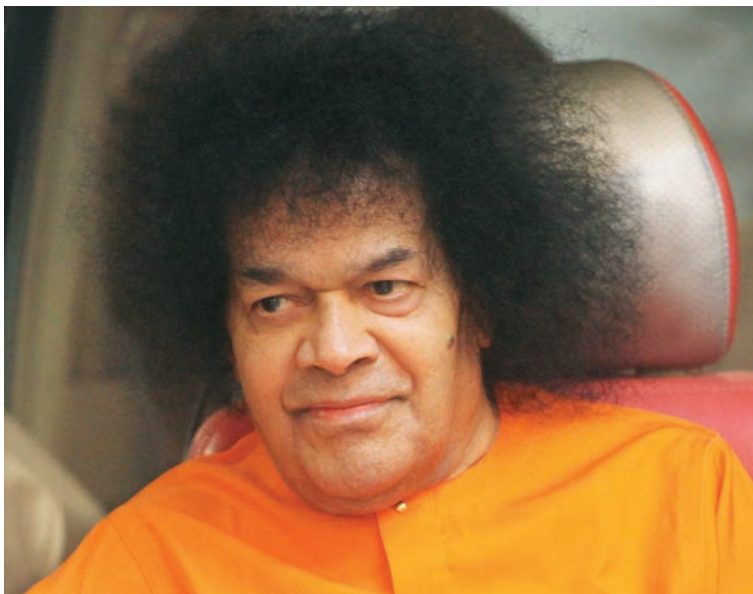
praninam dehamasrita

Pranapana samayukta

Pachamyannam chaturvidham.

Det betyder:

Jag är närvarande i alla varelser i form av matsmältningselden (Vaishvanara). I förening med utandningen (prana) och inandningen (apana) är det Jag som förtär de fyra slagen av föda.

"Jag är närvarande i er i form av Vaishvanara. Ge mig bara så mycket föda som är nödvändig." Detta är den uppmaning som kommer från vårt inre, men ni äter mycket mer när maten smakar bra. Då börjar denna Vaishvanara i er mage varna er upprepade gånger: "Var försiktig. Var försiktig. Ät inte mer." Ni lyssnar dock inte till detta. Ni fortsätter fylla magen med den goda maten och tänker att ni kanske inte får så god mat någon mer gång. Till sist försvagas magen och ni får magproblem. Därför bör ni disciplinera ert ätande. Om ni inte gör det får ni matsmältningsbesvär. Dålig matsmältning är roten till många sjukdomar. Alla sjukdomar bottnar i dålig mage. Därför bör ni bara fylla tre fjärdedelar av er mage och lämna den fjärde tom. Om ni gör det iakttar ni god disciplin vad gäller att äta. Ni bör samvetsgrant följa denna disciplin varje dag.

Disciplinerat handlande

Alla era handlingar under hela dagen bör ni utföra med god disciplin. Oavsett om ni ägnar er åt tillbedjan, promenerar, sitter eller äter bör det göras på ett disciplinerat sätt. Då blir ert liv föredömligt. Att låta disciplin

präglade allt ni gör är sann karmayoga. Denna karmayoga leder till perfektion i handling. Människan har bara rätt till handlingar. Till och med vår president citerar ofta denna vers i Gita: "Ni har bara rätt till handlingar, inte till deras frukter." Vi bör alltid engagera oss i handlingar (karma). Vilka slags handlingar bör vi utföra? Man bör bara utföra heliga handlingar. Först och främst bör man rena sin kropp med hjälp av ädla handlingar. Det är den viktigaste disciplinen. Från det man vaknar tills man går till sängs bör man hela tiden följa denna disciplin.

O människa! Du anstränger dig till det yttersta livet igenom enbart för att fylla din mage. Du skaffar dig otaliga former av kunskap på olika områden. Fråga dig själv hur pass lycklig du blivit av att ägna all tid från morgon till kväll åt att skaffa dig världslig kunskap och rikedom medan du glömmet Gud.
« telugu-vers »

Man bör lyda Guds bud. Vilken disciplin man än följer i sitt dagliga liv bör man inte upphöra med den. Först då kan man kalla sig verkligt bildad. Vad betyder vidya? Vad står "vid" för? Det står för jnana, kunskap. Detta är vägen till kunskap.

O människa! Känn inte högfärd på grund av din utbildning. Om du inte betygar Gud din vördnad och tänker på Honom med hängivenhet blir din utbildning värdelös.
« telugu-vers »

Var inte högfärdiga över era bokliga kunskaper och tänk att ni har läst många böcker. För ihop era händer och betyga Gud er vördnad. Detta är första steget i andlighet. Vad är den djupare innebörden av namaskar, detta att föra samman de tio fingrarna? Den är att åstadkomma enhet mellan de fem varseblivningssinnena och de fem handlingsförmågorna, att uppnå enhet i mångfalden. Namaskar symboliserar alltings enhet. Gud

(atman) är i verkligheten en enda. Därför har namaskar stor betydelse på andlighetens område. Namaskar har en djupare innebörd: "na-mama", som betyder "Jag är inte." Det innebär utplånandet av egot. "Mama" betyder "mitt". "Na-mama" betyder "inget är mitt". Den djupaste innebörden av namaskar är därför att man offrar allting till Gud med en total känsla av överlämnande, uttryckt med orden: "O Svami! Allt är Ditt".

Sinnenas disciplinering

Människor i vår tid vet inte vad disciplin egentligen innebär. Inte heller vet de vad kontroll över sinnen betyder. Era ögon tittar på vad som helst. Ni bör säga till era ögon: "O, ni ögon! Vad tittar ni på? Titta inte på något dåligt."

Se inget ont, se det som är gott.

Lyssna inte på något ont, hör det som är gott.

Säg inget ont, säg det som är gott.

Tänk inte på något ont, tänk på det som är gott.

Gör inget ont, gör det som är gott.

Det är vägen till Gud.

Därför bör ni tänka gott, göra gott, vara goda, se gott och säga det som är gott. Ni bör utveckla disciplinen att följa denna ädla väg. Människor må tala till er på vilket sätt som helst, men ni bör begränsa ert tal.

Studenter! Till och med fåglar och andra djur iakttar en viss disciplin, men människan, som är högt utbildad och intelligent, gör inte det. Ni kan själva se det. Det finns apor nära ert studenthem och college. Varje dag är de tysta i åtminstone en timme. Till och med fåglar är tysta i en timme, men den stackars människan! Hon låter inte sin tunga vila ens en minut! Hennes tunga för ständigt oväsen likt en trumma. Tungan är inte alls tyst. Vi gör oss även roliga över dem som iakttar tystnad. I stället bör vi utveckla denna disciplin att vara tysta. Vi bör entusiastiskt säga: "Denna person

iakttar tystnad. Låt oss också göra det.” Man säger: *Tystnad är Gud*. I själva verket är det ljud som kan uppfattas i tystnaden Gud (Brahman). Det är mycket stort och värdefullt att kunna begränsa sitt tal. När ni kan kontrollera ert tal kan ni kontrollera allt. Varför har Gud givit tungan så stor förmåga? Våra ögon har bara förmåga att se, ingen annan förmåga, och öronen har endast förmågan att höra. Näsan har bara förmågan att känna lukt, men tungan är ”dubbelt gynnad”. Den har två förmågor: att kunna smaka såväl som att kunna tala. Eftersom tungan begåvats med två förmågor är det först och främst den som måste kontrolleras.

Undervisning anpassad till elevens förmåga

Undervisning bör ges med hänsyn till situationen och omständigheterna. Det går inte att ge samma form av undervisning till alla. Var och en kan ta till sig undervisningen alltefter sin förmåga. Det finns obegränsat med vatten i Ganges, men var och en kan bara hämta så mycket av dess vatten som hans kruka rymmer. Alla kan inte hämta lika mycket vatten. På andlighetens väg gäller på motsvarande sätt att Gud ger var och en de förmågor som svarar mot hans disciplin och kapacitet. Om vi vill öka vår kapacitet bör vi iakttä god disciplin. Här är ett litet exempel:

Svami Ramakrishna Paramahansa bodde i ett ashram med sina unga lärjungar. Han brukade bibringa dem andlig kunskap med hjälp av många berättelser om Gud. Tyvärr hindrar dagens människor, på grund av Kali-yugas inflytande, de unga att följa andlighetens väg, och de gör narr av dem som följer den. Till och med föräldrar tar avstånd från sina barns hängivenhet med ord som: ”Vad finns det för behov av sådan djup hängivenhet när du är så ung? Skaffa dig först ett yrke och börja arbeta. Du kan kontempera över Rama och Krishna när du pensionerats. Varför vill du följa hängivenhetens väg redan vid denna ålder?” På Ramakrishnas tid samlades däremot många unga runt honom för att få andlig undervisning. Dessa lärjungar brukade turas om att bege sig till Kolkata för att köpa det

dagliga behovet av varor. De måste därvid ta sig över Ganges i en båt. (Här berättade Bhagavan historien om hur Svami Ramakrishna Paramahansa gav olika former av undervisning till sina två lärjungar Brahmananda och Vivekananda, eftersom de reagerade olika då de hörde människorna i båten kritisera honom. Den förre var mycket blid och foglig, medan den senare var mycket kraftfull och orädd.)

Vi kan inte erfara vår gudomlighet utan disciplin. Att en dag följa en viss rutin, men nästa dag följa en helt annan rutin är fel. Ett litet exempel: Anta att ni går till lovsång eller meditation varje dag klockan sex på morgonen eller klockan 18 på kvällen. Ibland kanske ni behöver resa bort. Under resan kanske ni befinner er i en buss när klockan är 6. En del personer säger att man inte får ändra plats eller tid för de andliga övningarna. Vi bör dock aldrig glömma vår plikt även om platsen är en annan. Ni kanske befinner er i en buss, men klockan 6 är klockan 6, var ni än är. När ni sitter i en buss klockan 6, tänk då på den plats där ni brukar sjunga lovsång vid den tiden. Då kommer ert sinne att befinna sig där. Ni behöver inte uppsöka denna plats utan platsen kommer till er. Ni bör följa er disciplin utan avbrott. Om ni gör det kommer tid och plats genast till er. *Vad kan döden göra oss som beskyddas av Honom som är herre över dödens gud? Vad betyder detta? Tiden slukar människor, Gud däremot slukar själva tiden. Vem är tiden (kala)? Det är Gud själv. Människor tror att tiden (kala) betyder Yama, dödsjuden. Nej, nej, det är fel. Betyga er vördnad till tiden. Betyga er vördnad till Honom som är bortom tid, till Honom som besekrat tiden, till Honom som är höjd över tiden, till Honom som är tiden själv och till Honom som bestämmer över tiden. Allt är tid (kala). Tid är Gud.*

En del barn är lite tvivlande. Våra heliga texter säger att Kala, tiden, är son till Surya, solen. Barn kan tycka att det verkar löjligt. De kanske undrar hur solen kan ha en hustru, en son och en familj. Var bor de? Barnen kanske tror att det är en påhittad historia. Så är det inte, utan den är alldeles sann. Hur kan det vara så? Vem är Kala? Kala är tid. Hur föds tiden? Hur går den? Tiden föds på grund av soluppgång och solnedgång.

Därför betraktas Kala som Suryas son. Anta att solen på morgonen går upp klockan 6 och på kvällen går ner klockan 18. Då har 12 timmar förflutit. Vad är källan till denna tid av 12 timmar? Hur föds den? Den föds av solen. Därför kallas tiden solens son. När vi söker den inre meningen i detta, finner vi att allt detta är sant, helt och hållet sant. I själva verket är det *sanningarnas sanning*. Det finns inget utrymme för osanning i våra heliga skrifter. Det finns många liknande formuleringar i våra Puranas och Itihasas, gudaläror och epos, men på grund av vårt världsliga synsätt tror vi inte på dem. Det är ett misstag. Vi bör tålmodigt söka den inre meningen. Först då får vi det rätta svaret.

Puranas innehåller eviga sanningar

Herren Vishnu, gudinnan Sarasvati och gudinnan Lakshmi avbildas som framsprungna ur en lotusblomma. Här symboliserar lotusen hjärtat. Det innebär att allting uppstår i hjärtat. Gott och ont kommer bara från oss själva. Därför sägs det: *Såsom känslorna är, kommer resultatet att bli*. Ni bör aldrig avfärda detta som osanning utan att känna till dess inre mening. Ta er tid att skingra era tvivel. Befria er från oro och bekymmer, men fördärva inte ert sinne med tvivel. Det finns inget skäl att tvivla på Purana-skrifterna. Vilka är författarna till dessa Puranas? De är inte skrivna av vanliga författare, utan av stora helgon och visa män (rishis) som Valmiki och Vyasa. Dessa var mycket lärda. Inga andra var så lärda som de. Endast sådana ädla personer kan kallas poeter. Inte alla kan bli poeter. Ramayana skrevs av Valmiki, och arton Puranas skrevs av Maharshi Vyasa. Båda dessa var stora visa män. Därför är det omöjligt att ens minsta osanning skulle kunna förekomma i dessa texter. Utifrån sina egna känslor kanske några människor kallar dem för osanna, men i verkligheten innehåller de sanningar och inget annat än sanningar. Ni må tro det eller inte, men allt som skrivits i dem är sant. De ger oss höga mål. De har inte visat någon människa fel väg, och inte heller har de

fördärvat någon. De visar oss sanningens väg. De är fulländade texter. Ni bör följa dessa och leva ett föredömligt liv.

Om ni vill leva ett föredömligt liv bör ni prata mindre. Lyd Guds bud och iaktta disciplin. Vilka omständigheterna än är bör ni aldrig försumma disciplin. Ni kan lära er av exemplet med den sextonårige sonen till Tarkhad. Han förmådde fadern att avge ett löfte eftersom han inte ville försumma den dagliga disciplin han strikt följde. Trots ålderskillnaden mellan en far och hans son är Gud (atman) i dem båda densamma. Sanningen är en. Det är inte så att det finns en sanning för barn och en för vuxna, en sanning för Brahmin-kasten och en för Sudras-kasten. Det finns bara en sanning, inte två, och den gäller för alla. *Det finns bara en Gud, inte flera.* Sanningen är bara en enda. Det är denna sanning som förkunnats och spritts av den indiska kulturen. Indisk kultur har begåvats med höga ideal på alla områden, och den har förmedlat kunskapen om dessa ideal till hela världen. Det finns absolut inga brister i denna kultur. Vi får aldrig glömma denna gudomliga, upphöjda och tidlösa indiska kultur.

Rycks inte med av sinnets nycker. Tygla sinnet när det irrar hit och dit. Ni bör styra ert sinne så att det följer era uppmaningar. Det är sinnet som är er tjänare, inte ni som är sinnets tjänare, så låt det tjäna er. Bli inte dess slav. Vems slavar bör ni bli? Ni bör bli Guds slavar. Därför sjöng Ramdas: "O Gud! Jag bör bli Dina tjänares tjänare. Jag bör tjäna Dina hängivna. Från morgon till kväll är jag Din tjänare. Inte bara det, utan jag är Dina tjänares tjänare."

Kärlek är Krishna, Krishna är Kärlek

Det förmedlas en stor andlig lärdom i Bhagavata. Kuchela tog med sig några nävar slaget ris i ett gammalt tygstycke till Herren Krishna. Krishna öppnade knytet med Sina egna händer. När Kuchela såg detta blev han helt förlägen. "Mitt knyte är så gammalt och smutsigt att ingen ens skulle vilja röra vid det. Jag är väldigt fattig, men Krishna är konungarnas konung. Vilken stor syndare jag är som fått Honom att öppna detta gamla

knyte!” Han kände sig så bedrövad när han tänkte så. Under tiden tog Krishna en näve slaget ris från knytet och stoppade det i munnen. Det fanns fortfarande kvar lite ris i knytet. Just när Krishna skulle äta upp det också kom Rukmini springande och grep tag i Krishnas hand. När Kuchela såg det trodde han att Rukmini försökte hindra Krishna att äta riset eftersom det låg i ett smutsigt knyte. Krishna kände dock Rukminis hjärta, och Rukmini kände Krishnas hjärta. För att Kuchela skulle få veta sanningen sade Krishna till Rukmini: ”Rukmini! Varför har du gripit tag i min hand? Jag är Kuchelas tjänare, så vad han än tagit med sig äter Jag det som Prasadam.” Då sade Rukmini: ”Krishna! Du är Kuchelas tjänare, men jag är Din tjänare. Jag har också rätt att få del av denna Prasadam, så ge mig det som återstår.” Ni kan själva märka hur vidsynta och ädla Guds känslor, tankar och beslut (sankalpas) är, men ni betvivlar dem på grund av bristande förståelse. Gud har ett mycket stort hjärta. Han är inte trångsynt. Ingen annan har ett så stort hjärta. Det är enastående. Nu kunde Kuchela inse detta. När Kuchela återvände hem fann han en ståtlig byggnad där hans koja förut stått. Hans hustru och barn var praktfullt klädda och såg ut att vara mycket förmögna. Hans hustru kom springande och fattade tag i hans fötter. ”O mästare! Gud är nåden själv. Han har ett stort hjärta. Hans härlighet och upphöjdhed saknar motstycke. Träffade du Honom? Talade du med Honom? Vad sa Han?” På detta sätt började hon ställa fråga efter fråga. Då svarade Kuchela:

*Så snart Han hörde talas om min ankomst uppmanade Han
sina vakter att visa mig in. Han steg ner från tronen, kom fram till mig,
såg på mig från topp till tå och tryckte mig tätt intill Sig,
som om Han längtat länge efter mig. Hur ska jag kunna beskriva
Hans medkänsla med en fattig brahmin som jag!
Vem kan som Han skänka så överflödande rikedom till den fattige
Kuchela, som bara kunde offra en handfull slaget ris till Honom?
Han är kärleken själv.*

« telugu-vers »

Kärlek är Krishna, Krishna är kärlek. Det går inte att beskriva Honom på något annat sätt. Ni märker hur stort Guds hjärta är. Gudomlighet betyder expanderande kärlek, men idag lider människan av brist på kärlek. Hon har blivit trångsynt.

Utveckla vidsynthet

Här är ett litet exempel. Nyligen talade jag med föreståndaren för studenthemmet och lärarna i intervjurummet. Lärarna hade låtit göra en speciell stol till mig och förärade mig den i går. Egentligen hade de tänkt ge mig den på 70-årsdagen, men de kunde inte göra detta eftersom stolen inte var färdig då. Först i går kom den. Alla lärarna kom, höll om mina fötter och bad till mig att acceptera den. Jag sade: "Kära ni! Min princip är att bara ge, inte ta emot. Säg mig hur mycket pengar ni lagt ner på denna stol." De talade inte om detta, men jag sade: "Så mycket som jag har här har ni lagt ner på den. Ta emot dessa pengar. Då kommer jag att acceptera stolen." De kände sig olyckliga, började gråta och bad: "Svami! Vi kan inte ta emot pengar från Dig. Snälla Svami, hör vår bön och acceptera denna stol." På detta sätt bad de innerligt. Jag blev rörd av de ädla känslorna i deras rena hjärta. De har lagt ner mycket möda på att få denna stol tillverkad. Därför accepterade jag stolen och började använda den. Våra elever är också mycket goda och fulla av hängivenhet. De hyser stor kärlek till Svami, men ibland fördärvas deras sinne av dåliga tankar.

I morse sade Jag till föreståndaren: "Jag har ett förråd av basmatiris. Det finns tre studenthem här – ett för lågstadielever, ett för mellan- och högstadielever och ett för universitetsstuderande. Ta tvåhundra säckar ris till var och en av dem i morgon." Då sade föreståndaren:

"Svami! Vi har pengar. Utanför ashramet kan en säck ris kosta 1000 till 1100 rupies. Därför vill vi betala för Ditt ris." Då sade jag till honom: "Dumbom! Är det så du uppfattat Mig efter att ha bott här så länge? När Jag ger dessa rissäckar med så mycket kärlek och med så rymligt hjärta är ditt hjärta så trångt att du vill erbjuda pengar för dem. Det är ett stort

misstag!" Jag ger detta ris till de studerande eftersom de är Mina. Tror ni Jag tar emot pengar från dem? Vid högtidliga tillfällen beger sig fadern till torget och får lite kläder sydda till sina barn. Säger fadern: "Se här, jag har låtit sy en skjorta till dig, så ge mig hundra rupies?" När inte ens den världslige fadern säger så, hur kan då Svami, som är hela universums fader, be er om pengar? Det kommer aldrig att ske.

Svami har ett mycket stort hjärta. Ni bör också ha ett stort hjärta. Jag betraktar er som Mina, och ni bör säga: "Vi är Dina." Ni har all rätt att säga: "Vår Svami, vår Svami, vår Svami." Ni bör göra er förtjänta av denna rätt. Det är vad Jag förväntar Mig av er. Om ni inskränker er till att komma hit, studera och återvända hem utan att göra er förtjänta av den, vad är det då för mening med all er utbildning? Denna utbildning är helt värdelös. Det är inte den ni ska sträva efter. Det ni måste lära er är att vidga ert hjärta och följa Svamis bud helt och hållet. Först då kommer ni att vinna sällhet. Innan dess kan ni inte uppleva fullständig sällhet. Den dagen ni börjar följa Svamis bud, den dagen börjar ni uppleva gudomlig sällhet. Jag är alltid beredd att skänka er sällhet, men ni är inte beredda att ta emot den.

När en fotograf vill ta ett foto av er säger han "var beredd" innan han knäpper. Dessförinnan må ni vrida er åt ena eller andra hållet, men när han säger detta "var beredd" bör ni vara stilla. Först då blir det ett bra foto. Före tagningen gör det inget om ni rör på er, men ni måste vara beredda när han säger "beredd". Vi kanske gör oss beredda när den världslige fotografen ber oss vara det, men den gudomlige fotografen säger inte "var beredd". Därför bör vi alltid vara beredda för vi vet inte när Han tar bilden! Det är bara när ni alltid är beredda som er bild fast inpräglas i Hans hjärta. Gud är den främste fotografen, men Han säger inte "beredd". Han kan trycka av när som helst. Var därför alltid beredda. Det är kännetecknet på en sann hängiven.

(Bhagavan avslutade Sitt tal med lovsången "*Chittachora Yashoda Ke Baal...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2009, s.173-184.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Grekland

Under de senaste 10 åren har Sathya Sai-organisationen i Grekland anordnat ett årligt vårfirande vid institutionen för kroniskt sjuka i Agia Barbara, i Aigaleo området i Aten. Detta år hölls evenemanget den 17 maj 2009. Många Sai-volontärer deltog som vårdar för tilldragelsen. De tog med sig hemgjorda delikatesser, fruktjuice, ballonger, blommor och konstverk som gjorts av SSUMV barn. Patienterna fördes till receptionsområdet där bord var dekorerade med blommor och ballonger. Några volontärer dekorerade patienternas rum med blommor och citat av Sai Baba, medan andra hjälpte till att servera patienterna, bytte smutsiga och blöta kläder och underhöll dem. Volontärerna besökte omkring 50 patienter som själva inte kunde ta sig från sina rum. Alla patienterna visade tacksamhet gentemot Sai Baba för den kärlek och värme som volontärerna visade dem.

Den 4 april 2009 besökte volontärer från Sathya Sai-organisationen i Grekland ett härbärke vid namn St. George i Aten, och delade ut mat och kläder. Den 11 april 2009 besökte volontärer de hemlösa i Perama, Aten, och delade ut mat och kläder. En barnläkare besökte 11 familjer och undersökte 14 barn och vuxna. Begagnade bärbara datorer i gott skick gavs till två barn som var duktiga i sina studier och till en arbetslös person. Dessutom fortsatte Sai-volontärer varje vecka med privat läxhjälp i matematik till barn och regelbundna besök på flera institutioner med kroniskt sjuka och hem för rörelsehindrade.

Ur: *Sanathana Sarathi*, augusti 2009

Nepal

Den 10 mars 2009 totalförstörde en våldsamt brand åtta hus i en liten by. Offren för branden förlorade allt och fick ta skydd i provisoriska tält. Den 12 mars 2009 ordnade Sathya Sai Centrala Stiftelse i Nepal (SSSCT) nödhjälpsmaterial till offren. Hjälpen innefattade en månads behov av mat, samt kläder, filter och kokkärl. Medan Sai-volontärer höll på med kärleksfullt tjänande, samlades omkring 500 människor från närliggande byar tillsammans med representanter för regeringen för att visa sin uppskattning och delta i detta arbete. SSSCT meddelade att det skulle bygga åtta nya hus för de drabbade familjerna. Den 17 april besökte 53 familjer, däribland 33 Sai-ungdomar, området igen med en ny omgång av mat och kläder. Tillsammans med byborna började Sathya Sai-volontärer tidigt på morgonen med att sjunga Omkar och Suprabatham, samt recitera Gayatri-mantrat 108 gånger. Därefter delade man ut mat till behövande. SSSCT tillhandahöll byggnadsmaterial till de nya husen. Dessutom utlovade SSSCT stipendier till alla barn i byn. Byborna har vördnadsfullt placerat bilder av Sathya Sai Baba i sina hem, börjat hälsa besökare med "Sai Ram " och har bestämt att kalla byn "Sai Tol" (Sais lilla by).

Ur: *Sanathana Sarathi*, juli 2009

Att vara verkligt rik

En gång kom en asket (sanyasi) och lade sig att vila under ett träd i närheten av en by. Han kontemplerade över Guds härlighet, uppenbarad i naturen runt honom, och Guds frid inom sig, när plötsligt en man från byn kom rusande fram till honom frenetiskt vädjande: "Ge mig stenen, ge mig stenen!" Mannen talade upphetsat med darrande röst. Asketen förlorade inte sitt lugn. Försjunken i sina egna tankar frågade han mannen: "Vilken sten?"

"Svami, jag har dyrkat Herren Siva i hela mitt liv. Jag ser Honom som all min glädje i livet, och i Hans namn offrar jag regelbundet en del av min inkomst till mat åt fattiga. I natt kom Herren Siva i min dröm och sa att Han önskade belöna min hängivenhet. Han sa att en asket skulle komma till byn. Asketen ägde en ädelsten som skulle göra mig omåttligt rik för resten av mitt liv. Jag är en man med liten inkomst och stor familj, så därför ber jag er att få denna ädelsten som kan befria oss från alla våra materiella bekymmer."

Asketen letade i sin väska och tog med ett stort leende fram en mycket stor diamant. "Å, du måste mena denna sten. Det verkar som om Herren Siva önskar ge dig ofattbar rikedom. Jag hittade stenen i skogen i går och anade att Gud kanske hade ett hemligt syfte med att en enkel asket som jag skulle finna den – eftersom jag inte har några materiella begär. Därför har jag undrat vilken Hans önskan är! Jag är mycket glad över att du kom så att jag kan ge dig diamanten. Jag önskar dig härmed all välgång i livet. Gläd så många du kan med din rikedom!"

Så välsignade asketen honom. Mannen var djupt rörd, och efter att ha bugat sig djupt inför den heliga munken gick han sin väg, medan han intensivt tänkte: "Vad ska jag göra med diamanten?", "Hur kan jag sälja den?", "Kommer någon att försöka råna mig?", "Hur kan jag använda pengarna för att mest behaga Herren Siva?", "Hur kunde munken ge bort diamanten utan minsta tvekan?". Alla dessa tankar bekymrade honom resten av dagen.

Han gömde diamanten i sitt bälte utan att berätta något för sin fru eller familj och genomled natten utan att få en blund i ögonen. Bilden av den oberörde och fridfulla asketen återkom ideligen i hans sinne, och han bestämde sig för att besöka honom nästa dag för att stilla sitt uppjagade sinne.

Upprymd men även förvirrad av gåvan han fått sökte han därför tidigt på morgonen upp asketen, berörde hans fötter och sa: "Vördade mästare, jag har inte kunnat sova i natt eftersom jag bekymrat mig för den rikedom Gud skänkt mig. Denna stora diamant har givit mig mycket bekymmer."

Han andades djupt och sa med känslfull röst: "Vördade mästare, vad jag verkligen önskar är att uppnå den kärlek och obundenhet som gjort det möjligt för er att ge bort denna ädelsten. Då blir jag verkligt rik!"

Asketen log och tycktes råka i extas. Han upplevde oerhörd glädje över att mannen klarat testet Gud låtit honom genomgå.

"Min son, du har förtjänat Herren Sivas nåd. Hädanefter kommer Gud själv att vägleda dig och skänka dig Sin nåd. Du kommer alltid att uppleva Hans gudomliga närvaro och glädjas åt Hans kärlek och beskydd."

Med dessa ord försvann asketen, och i stället uppenbarade sig Herren Siva i sin strålande gudsform, lyftande Sin hand i välsignelse.

Mannen var överväldigad. Först ett krävande gudomligt test, och sedan välsignas han med Guds darshan. Vad kunde vara mera värdefullt än detta? Han förundrade sig över Guds vägar och hur Han välsignar de hängivna som Han är belåten med. "Finns det inga gränser för Hans nåd och barmhärtighet?", undrade han.

Vid hemkomsten lät han sälja ädelstenen och satte alla pengarna i en stiftelse för välgörande ändamål, förvaltat av betrodd personal. Mannen tillbringade all tid i hängivenhet till Herren Siva och gladde sig åt att kunna tjäna Honom genom att hjälpa de fattiga som kom för att ta emot stiftelsens olika tjänster. Han förstod att allt var Guds gåtfulla plan – han var helt enkelt Guds ödmjuka instrument.

Ur: *Heart2Heart Team*, maj 2007

Gud är den enda verkliga regissören

*Du bör tänka att människan är en helt vanlig person
i det världsdrama som Gud har skapat.*

*Varje människa är som en skådespelare
med en egen roll att spela.*

Gud är den enda verkliga regissören.

Han ger alla instruktioner.

*Varje människa bör agera inom ramen för
sin givna roll. Hon bör inte överdriva sin roll.
Det är därför vi bör veta att var och en av oss
är en skådespelare i Guds drama.*

Det finns ingenting

*som vi inte kan uppnå med Guds nåd.
Det finns ingen plats där Gud inte finns.*

*Vi lyckas dock inte se Honom
eftersom vi inte har kärleksfulla ögon.*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, augusti 2009, baksidan.

